

Oud en nieuw. – geschreven door Leo Delfgaauw

8 december 2015 8 december 2015

Iedereen wil oud worden, maar niemand wil het zijn. Een oude wijsheid die voor ieder lijkt te gelden. Behalve voor twee personages die elke december weer in hun eeuwige ouderdom aankloppen: Sinterklaas en de Kerstman. Beiden als een eerbiedwaardige maar toch wat vreemde grijsaard. Deze bijzondere figuur komt met zijn cadeaus en wijze woorden vooral voor de jongsten onder ons. Een lange levensloop ligt tussen het kind en de goede gever, maar in de uitersten van hun leeftijd komen ze dicht bij elkaar. Misschien dat op deze wijze het kind vertrouwd wordt gemaakt met de ouderdom en dat de oude man zich realiseert dat de jeugd de toekomst heeft. De cirkel van de levensgang sluit zich op symbolische wijze aan het einde van het jaar met deze bijzondere ontmoeting. De cadeautjes lijken de overdracht te bezegelen.

Aansluitend wordt de jaarwisseling gevierd. Oud en nieuw. Het is mooi om ook hiervan de symboliek te zien. Met de overgang van de kalender kondigen zich de nieuwe seizoenen weer aan. In hun rondgang wisselen ze elkaar af zoals de generaties dat doen. Uiteindelijk horen oud en nieuw net zo bij elkaar als Sint en kind. Daarmee heeft het geven van presentjes in zekere zin twee richtingen: het nieuwe wordt verwelkomd en gevierd, maar vormt zelf het grootste geschenk voor het oude. Vandaar dat Sinterklaas en Kerstman na het uitdelen van hun pakjes tevreden terugreizen naar hun verre oord. Tot volgend jaar.

Trap des ouderdoms, tweede helft negentiende eeuw,

Rijksmuseum Amsterdam.

Leo Delfgaauw – promovendus lectoraat Life Long Learning in Music, Kenniscentrum Kunst & Samenleving, Hanzehogeschool Groningen. Zijn onderzoek betreft het ‘levenslang leren binnen de gevorderde beroepspraktijk van beeldende kunstenaars’. Zijn aandacht richt zich dus op de vraag wat het ouder worden betekent voor het beeldend kunstenaarschap. Daarnaast geeft hij kunstgeschiedenis aan de Rijksuniversiteit Groningen.